

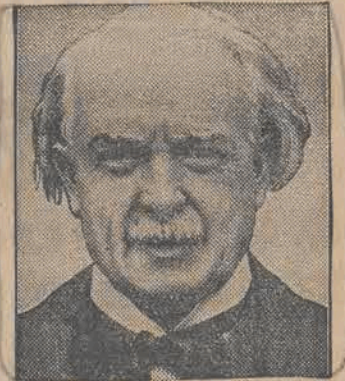
KSIĄŻE WALJI, angielski następca tronu, uratował w Biarritz tonące dziecko.

WYDANIE: A B C D E F G H I J K L M N O P

Cena 10 groszy

EXPRES

WIECZORNY ILUSTROWANY.

LLOYD GEORGE, b. premier angielski ogłosił w prasie cykl ostrych artykułów w antyhitlerowskich.

ROK XII.

SOBOTA, 11 SIERPNI 1934 ROKU.

CENA 10 GROSZY

Nr. 221

Niesłychany terror przedwyborczy w Niemczech

Tysiące agitatorów objeżdża cały kraj. — Tajne urządzenia fotograficzne w lokalach wyborczych? — Zaniepokojenie wśród ludności

Jak Hitler przygotowuje się do plebiscytu

Berlin, 10 sierpnia.

Przygotowania do plebiscytu, w czasie którego naród ma „potwierdzić”, że zgadza się na oddanie Hitlerowi uzurpowanej przez niego władzy, są w pełni.

Wiadomości, które zdołały przedostać się do wiadomości publicznej, świadczą o tym, że „walka przedwyborcza” przeciwko nieistniejącemu rzekomo, a w każdym razie niewidzialnemu przeciwnikowi usunie w cień wszystko, co do tej pory czynione było w Niemczech na polu propagandy.

Tysiące agitatorów i mówców objeżdża całe państwo; wśród nich spotkać można poważnych działaczy partyjnych i zauszników Hitlera, którzy czynią wszystko, aby postawić na nogi cały naród. Dwieście tysięcy megafonów ustawionych zostało we wszystkich krajach Rzeszy; członkowie oddziałów S. A., którzy byli dotąd bezrobotni, zostali również wciągnięci do pracy propagandowej.

Nie ulega wątpliwości, że p. Goebbels, który mocno się ostatnimi czasy zblamał, uczyni wszystko, ażeby zrehabilitować się po odniesionych porażkach i wzmacnić swój prestiż.

JAKO SZEFA REKLAMY NA WIELKA SKALE.

Hasłem dnia 19 sierpnia jest: „Kto w dniu wyborów zostanie w domu, ten uważany będzie za wroga państwa”. W ten sposób robione są wybory pod rządami narodowego socjalizmu, który stawia światu swego „Führera” jako wzór demokratyzmu. Czyż można się tedy dziwić, że kółka opozycyjne objęte są paniką, że obawa o los tych, którzy nie wezmą udziału w wyborach wzgl. odważą się na powiedzenie słowa „nie” — rośnie z godziny na godzinę?

Po ostatnich „wyborach” do Reichstagu wszyscy zdają sobie sprawę z tego, że głosowanie nie jest tajne. O tem, jak daleko sięga obawa ludności niemieckiej, świadczą krążące uprzednio po Berlinie pogłoski o tem, że pomieszczenia wyborcze, które służyły dawniej do zapewnienia tajności głosowania,

zostaną w dniu 19 sierpnia zaopatrzone w tajne urządzenia fotograficzne,

umożliwiające w każdej chwili ujawnienie wstrzymujących się od głosowania, wzgl. oddających swe głosy przeciwko Hitlerowi. Wątpliwem jest wszakże, czy takie urządzenie da się technicznie przeprowadzić. W każdym bądź razie

fakt trzymania się takich pogłosek wskazuje wyraźnie na panujące w Trzeciej Rzeszy nastroje. Nie od rzeczy będzie również nadmienić, że pogłoski te wspominają o samych narodowych socjalistach, którzy rozsiewają je dla powiększenia ilości głosów „tak”, oddawanych pod terorem i w obawie o swój i bliższych los.

Mówią o tem, że w dniu 19 sierpnia narodowi socjaliści nie zawahają się przed przeszukaniem mieszkań prywatnych za wstrzymującymi się od głosowania mieszkańcami. Kto wie zatem, czy znajdzie się w Niemczech wielu obywateli, którzy swą cywilną odwagę zechcą przyplacić osadzeniem w obozie koncentracyjnym.

Austria woli Habsburga, niż Hitlera

„Musimy skończyć z bandytyzmem narodowo-socialistycznym!” Sensacyjny wywiad prasy angielskiej z ks. Starhembergim

London, 11 sierpnia.

(PAT). Prasa londyńska zamieszcza obszerny wywiad z księciem Starhembergim, który wobec grupy dziennikarzy zagranicznych wypowiedział swe poglądy na sytuację w Austrii. Najobszerniej i najdokładniej podaje wywiad „Daily Telegraph”.

Starhemberg oświadczył m. in.: „Zdajemy sobie sprawę z tego, że mamy do czynienia z terrorystycznym bandytyzmem politycznym, który jest tem groźniejszy, że jego organizatorzy znaj-

dują się poza obrębem Austrii.

Posiadają oni do swej dyspozycji takie sumy, których my, reprezentanci ruchu lojalnego, ze względu na ograniczony budżet państwa nie posiadamy. Jesteśmy mimo to zdecydowani skończyć z terrorystyczną akcją narodowych socjalistów w sposób energiczny, nie dopuszczając żadnego kompromisu”

Na pytanie, czy uważa nominację Papena za gwarancję pokojową, Starhemberg oświadczył: „Doświadczenie nauczyło nas, że nie można ufać żad-

nym obietnicom, lub gwarancjom pokojowym ze strony Niemiec. Wiemy, że legion austriacki został z nad granicy wycofany, ale z drugiej strony dowiadujemy się z wiarygodnego źródła niemieckiego, że czynione są wszelkie przygotowania, aby umożliwić SZYBKI PRZERUCENIE LEGJONU NA GRANICE.

Nie jest moją rzeczą ustalać do jakiego stopnia obciążać Niemcy odpowiedzialność za wydarzenia w Austrii, ale z materiałów, które przylapaliśmy od kurjerów, którzy kursowali pomiędzy terrorystami a główną kwaterą w Monachjum, wynika,

ŻE CAŁA AKCJA ZOSTAŁA PRZYGOTOWANA W NIEMCZECH.

Co do akcji Włoch, Starhemberg oświadczył: „Zdecydowana postawa rządu włoskiego w dużym stopniu uprzęsdziła wyniki akcji spiskowców, albowiem nikt nie wątpił, że Włochy zdecydowane są bronić niepodległości Austrii, uznajemy to z wdzięcznością”.

Powrót Habsburgów Starhemberg uważa chwilowo za nieaktualny, zwłaszcza wskutek opozycji sąsiadów Austrii. Gdy Austria się uspokoi i gdy stosunki wewnętrzne ulegną pewnej stabilizacji, wtenczas będzie czas dyskutować, czy monarchja jest pożądana, czy też nie. Co do Austrii samej, Starhemberg oświadczył: „Przekonani jesteśmy, że 90 proc. ludności

WOLI HABSBURGÓW, ANIZELI HITLERA.

Nawet socjaliści i komuniści gotowi byli się zgodzić na powrót Habsburgów. Pewny jestem również — oświadczył Starhemberg — że gdy Mała Ententa miała do wyboru Hitlera, lub Habsburgów, to wolałaby Habsburgów”.

Uroczystości legionowe w Łodzi

Przemianowanie ulicy Ewangelickiej na ul. im. Pierackiego

Łódź, 11 sierpnia.

(it) Dziś rozpoczynają się w Łodzi uroczystości legionowe, związane z obchodem 20-ej rocznicy wymarszu Pierwszej Kadrowki. Uroczystości te, które noszą nazwę „Dnia Legionów” obejmują cały szereg imprez sportowych.

Igrzyska sportowe rozpoczną się jutro rano. Dziś jednak o godz. 6 po poł. nastąpi przemianowanie ulicy Ewangelickiej na ul. generała Bronisława Pierackiego.

W ten sposób nie tylko miasto odda hołd zmarłemu tragicznie ministrowi spraw wewnętrznych, ale legioniści łódzcy uczczą pamięć swego Kolegi, który padł na posterunku.

Przemianowanie ulicy odbędzie się w obecności władz państwowych i wojskowych, przy udziale związku legjonistów, Strzelca, związku rezerwistów, b. wojskowych itd.

62 tys. dolarów pozostawiła w spadku żebrazka

Posiadała ona konta w największych bankach w Nowym Jorku

London, 11 sierpnia.

Z Nowego Jorku donoszą, że zmarła tam pewna żebrazka, która, jak się później okazało, posiadała konta w 10 różnych bankach nowojorskich.

Sumy złożone przez żebrazkę w tych bankach wynoszą 62.000 dolarów. Zgon „ubogiej” staruszki nastąpił w okolicznościach nawet dla stosunków w Nowym Jorku dość niezwykłych. — W jednym z licznych barów — automatów znaleziono zwłoki szofer, który popełnił samobójstwo przez spożycie kawałka chleba posypanego silną trucizną.

Żebrazka, która żywiła się resztkami pozostałymi po gościach w restauracjach, spożyła kawałek chleba niedojezony przez szofer i następnego dnia zmarła.

Władze sądowe przeprowadziły w tej sprawie szczegółowe śledztwo, istniało bowiem podejrzenie, że żebrazka padła ofiarą zamachu na jej życie. Dokładne zbadanie okoliczności śmierci szofera oraz sekcja zwłok, która w obu wypadkach wykazała działanie jednej i tej samej trucizny pozwoliły na ustalenie faktycznego zgonu żebrazki.

Hitlerowcy działają w Czechosłowacji

Władze dokonały licznych aresztowań

Praga, 11 sierpnia.

Ostatnio dała się zauważyć w Sudechach wzmożona działalność niemieckich narodowych socjalistów. Władze czechosłowackie przejęły kilkakrotnie liczne przesyłki materiałów propagandowych, przeznaczonych dla hitlerowców w Czechosłowacji.

W wyniku przeprowadzonego śledztwa aresztowano wielu wybitniejszych działaczy narodowo - socjalistycznych. Wśród aresztowanych znajduje się również kilku profesorów gimnazjów niemieckich, położonych w okręgach pogranicznych.

Reorganizacja szkolnictwa łódzkiego

Łódź, 11 sierpnia.

(it) Jak się „Express” dowiaduje, w związku z rozpoczynającym się 20 b.m. nowym rokiem szkolnym, kuratorjum okręgu warszawsko-łódzkiego nadesłało wczoraj do Łodzi okólnik, bardzo ważny, zarówno dla szkół jak i młodzieży szkolnej.

Według tego okólnika w nowym roku szkolnym nieczynne już będą w gimnazjach klasy I i II starego typu, lecz wprowadza się czteroletnie gimnazjum, które odpowiadać będą klasom V—VIII starego typu.

Jeśli chodzi o młodzież szkolną, w tym roku mają ulgowy okres sprawienia nowych mundurków. Począwszy od 20 sierpnia wszystkich uczniów i uczennice, z wyjątkiem klasy VIII-ej obowiązują noszenie nowego przepisowego mundurku.

Nauczycielka warszawska poniosła śmierć w Tatrach

Praga, 11 sierpnia.

Kolumna ratownicza czechosłowackiego towarzystwa tatrzańskiego znalazła na zachodnim stoku Łomnicy zwłoki turystki polskiej, Marii Suszczewskiej, nauczycielki z Warszawy, która w czasie wchodzenia na szczyt spadła w przepaść.

Przeniesienie zwłok trwało aż do późnych godzin wieczornych i było niezwykle uciążliwe.

Cena 10 groszy

cały materiał

Minjatury

To, co najweselsze!

Kac żali się przed Kotkiem:
— Powiadam ci, mam w domu plekio...
— Co się stało?... — pyta zdziwiony przyjaciel.

— Żona moja cierpi na reumatyzm... Cały dzień krzyczy z bólu...
— I nic na to nie robisz?...

— Owszem... Włożyłem już sobie wate do uszu...

Buchalter Biedulkiwicz stałe nieśmiało przy drzwiach gabinetu szefa.

— Co pan powie? — pyta groźnie szef.

— Panie szefie... Mam żonę i troje dzieci... Pracuję już dziesięć lat... Zarabiam mało... Czy mógłbym dostać podwyżkę?...

— Podwyżkę?... Kto dziś daje podwyżki?... Czasy kryzysowe... Hm... Troje dzieci pan ma?... To naprawdę trudno panu wyżyć... No, dobrze... Dostanie pan podwyżkę... Pięć złotych miesięcznie... Zadowolony pan?...

— Owszem, panie szefie, ale... wolałbym, żeby już lepiej zostało postaremu... To mi się lepiej kalkuluje...

— Jakto?... Woli pan zrezygnować z pięciu złotych miesięcznie i to się panu lepiej kalkuluje?... Dlaczego?...

— Bo ja się założyłem z naszym kasjerem o 100 złotych, że nie dostanę ani grosza...

Na cmentarzu stoi przy grobie smutny legomość i biała:

— O, dlaczego śmierć mi ciebie zabrała?!

Dlaczego?... Dlaczego spoczywasz w grobie?!

Przechodzi znajomy. Zatrzymuje się. Podchodzi i pyta cicho:

— Kto tu leży?... Pański ojciec?

— Nie...

— Matka?...

— Nie...

— Dziecko?...

— Nie...

— Żona?...

— Ależ nie...

— Więc kto?...

— Pierwszy mąż mojej żony...
**

Zapada letni zmierzch. Pan Lucjan i panna Marysia siedzą przy oknie. Na twarze ich kładą się świetliste cienie wieczoru. Jest cicho i sentymentalnie...

— Panno Marysiu...

— Niech pan zostawi, panie Lutku...

— Dlaczego pani nie chce zostać moją żoną?...

— Z dwóch powodów...

— Jakże to są powody?...

— Pan i ktoś inny...

Codzienna nowelka „Expressu“

Narzeczoną z dancingu

Zjawiała się w Biarritz przed czterema tygodniami.

Już pierwszego wieczoru przyszła na dancino do „Colorado“, gdzie od razu zwrócono na nią uwagę. Była brzydka, zniszczona i liczyła pewnością już około pięćdziesiątki. Nosiła jednak biżuterję tak kolosalnej wartości, że nic dziwnego, iż wzbudzała zazdrość wszystkich kobiet, nawet tych, które jaśniały wdziękiem i urodą.

Po paru godzinach, wiedziiano już że była to amerykanka. Nazywała się Eliza Morrison. Podobno, jak opowiadano, była wdową po jakimś królu kauczuku.

Dancing „Colorado“ oddawna już słynął z tego, że posiadał najprzystojniejszych fordancerów. Najpiękniejszym zaś z nich był niezaprzeczenie Vittorio Aldini, dwudziestokilkuletni włos, wysoki smukły, o czarnych, płonących oczach.

Vittorio cieszył się wielkim powodzeniem u kobiet. Damy z towarzystwa wprost przepadały za nim, to też pracował na dancingu w pocie czoła.

Młody włos tańczył z każdą, która płaciła. Oczywiście wolał takie, które go najhojniej wynagradzały.

Gdy więc amerykanka po tańcu wsunęła mu do ręki banknot 50-dolarowy, Vittorio obdarzył ją powłóczysem spojrzeniem i uznał za stosowne na parę chwil przysiąść się do jej stolika.

Eliza Morrison nie omieszkła z tego powodu wyrazić swe wielkie zadowolenie.

— Pan mi się bardzo podoba, — oznajmiła mu z uśmiechem, który odsonił ca-

ły rząd sztucznych zębów. — Chętnie bym jak najczęściej przebywała w pańskim towarzystwie.

— Bardzo się cieszę, — odpowiedział jej. — Pragnąłbym również jak najdłużej przebywać w pani towarzystwie, ale niestety, jest to zupełnie niemożliwe. — Muszę przecież pamiętać i o innych paniach. —

— A gdybym zawarła z panem umowę na cały czas mojego pobytu? — wyśtaąpiła śmiało z propozycją. — Pieniądze nie grają zupełnie roli. Potrafię załatwić również tę sprawę z właścicielem lokalu.

Fordancer zamyślił się na parę chwil.

Propozycja była bardzo pożądana. — Właściwie powinien był natychmiast wyrazić swą zgodę. Nie uczynił jednak tego. Doszedł bowiem do wniosku, że jeśli będzie się przez jakiś czas drożyć, to pewnością na tym zyska.

Tego wieczoru tańczyli jeszcze kilka krotknie.

A gdy już żegnali się, powiedział jej: — Nie mogę pani jeszcze dziś dać odpowiedzi. Chyba pani przyjdzie tu jutro, to wówczas pomówimy.

Amerykanka oczywiście przyszła. W ciągu następnych dni również stała przesiadywała w „Colorado“. Młody włos tańczył z nią coraz rzadziej. Czynił to umyślnie, ponieważ wiedział, że leciwa dama coraz bardziej traci głowę z jego powodu.

W ten sposób upłynęły dwa tygodnie. I pewnego wieczoru, gdy znów przysiadł się do jej stolika, powiedziała mu:

— Pan zapewne wie, że jestem wdową. Mam duży majątek i mogę sobie na wszystko pozwolić. Jeśli nie jestem panu obojętna, kto wie, czy nie moglibyśmy stanąć na ślubnym kobiercu?

Oczywiście, tego rodzaju propozycja była już najbardziej pożądana. Vittorio nigdy nie mógł nawet marzyć o tym, że zostanie mężem amerykańskiej milionerki. Wprawdzie była ona starsza od niego przynajmniej o 25 lat, ale cóż go to mogło obchodzić?

I w parę dni później, młody włos zerwał umowę z dyrektorem lokalu. — Amerykanka zapłaciła za to sporo pieniędzy.

Wkrótce już całe Biarritz wiedziało o niesłychanej karierze fordancera.

Vittorio zamieszkał w tym samym hotelu, co amerykanka, nie opuszczał jej ani na krok i wspaniale odgrywał rolę zakochanego. Jak twierdzono ogólnie, miał on z nią niebawem wyjechać do Ameryki, by tam wziąć ślub.

Czas mijał szybko... Gdy sezon miał się już ku końcowi, amerykanka pewnego dnia powiedziała narzeczonemu:

— Najdroższy mój, muszę wyjechać na dwa dni do Paryża. Pragnęłabym, byś tu na mnie zaczekał. Zaraz po moim powrocie, wyruszamy do Ameryki.

Vittorio przez parę chwil badawczo spoglądał na p. Morrison.

— Gra się nie udała, — odpowiedział wreszcie, zapalając papierosa. — Przyznaję, że jesteś bardzo sprytna. Uplano-wałaś wszystko doskonale. Pragnęłaś mnie mieć przez sezon do swej wyłącznej dyspozycji, więc powiedziałaś, że chcesz za mnie wyjść za mąż. Przyznaję, że początkowo wierzyłem ci. Ale jestem człowiekiem bardzo ostrożnym i dlatego zasięgnąłem o tobie dokładnych in-

PREMJER JAPONJI W DOMU.

Charakterystyczną dla stosunków japońskich ilustrację reproduujemy powyżej: premier Japonji admirał Keisuke Okada w zaciszu domowym zdejmując szaty europejskie i wkładając narodowy strój japoński. Widzimy go na zdjęciu, gdy bawi się ze swym wnuczkiem.

LOTNICY SOWIECCY W PARYŻU.

Do Paryża przybyła eskadra samolotów sowieckich z Unslichtem, szefem lotnictwa sowieckiego na czele. Eskadra została uroczystie powitana przez przedstawicieli rządu francuskiego.